

บทเพลงคร่ำครวญ

เพลงคร่ำครวญบทแรก

1 กรุงที่คับคั่งด้วยพลเมืองมา
อ้างว้างอยู่ได้หนอ กรุงที่รุ่ง
เรืองอยู่ท่ามกลางประชาชาติมา
กลายเป็นดั่งหญิงม่ายหนอ กรุง
ที่เป็นดั่งเจ้าหญิงท่ามกลางเมือง
ทั้งหลายก็กลับเป็นเมืองขึ้นเขา
ไป

2 กรุงนั้นร่ำไห้สะอื้นในราตรี
กาล และน้ำตาของเธอก็อาบ
แก้ม เธอจะหาใครท่ามกลางคน
ที่รักเธอให้มาปลอบเธอก็หาไม่
พบ บรรดาพวกเพื่อนของเธอ
สิ้นทุกคนได้ทรยศต่อเธอ เขา
ทั้งปวงกลับเป็นศัตรูของเธอ

3 ยูดาห์ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย
ได้รับความทุกข์ใจ ต้องทำงาน
อย่างทาส เธอต้องพำนักอยู่
ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
เธอไม่พบที่หยุดพักสงบเลย
บรรดาผู้ข่มเหงได้ไล่ทันเธอเมื่อ
เวลาเธอทุกข์ใจ

4 ถนนหนทางที่เข้าเมืองศิโยนก็
คร่ำครวญอยู่ เพราะไม่มีผู้ใด
เดินไปในงานเทศกาลที่เคร่ง
ครัดทั้งหลายนั้น บรรดาประตู
เมืองของเธอก็รกร้างเสียแล้ว
พวกปุโรหิตของเธอได้พากัน
ถอนใจ สาวพรหมจารีทั้งหลาย
ของเธอก็ต้องทนทุกข์ และตัว
เธอเองก็ได้รับความขมขื่นยิ่งนัก

5 พวกคู่อริของเธอกลายเป็นหัว
หน้า พวกศัตรูของเธอได้จำเริญ
ขึ้น ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรง
กระทำให้เธอทนทุกข์ เพราะ
ความทรยศอันมหันต์ของเธอ
ลูกเต่าทั้งหลายของเธอตกไป
เป็นเชลยต่อหน้าคู่อริ

6 และความโอดอาตระการได้
พรากไปจากธิดาแห่งศิโยนเสีย
แล้ว พวกเจ้านายของเธอก็กลับ
เป็นดั่งฝูงกวางที่หาทุ่งหญ้า
เลี้ยงชีวิตไม่ได้ และได้วิ่งป้อ-
แป้นไปข้างหน้าผู้ไล่ติดตาม

7 เยรูซาเล็มเมื่อตกอยู่ในยาม
ทุกข์ใจและยามลำเค็ญก็ได้ทวน
ระลึกถึงสิ่งประเสริฐที่ตนเคยมี
ในครั้งกระโน้น เมื่อพลเมือง
ของเธอตกอยู่ในมือของคู่อริ
และหามีผู้ใดจะสงเคราะห์เธอ
ไม่ พวกคู่อริเห็นเธอแล้วก็เยาะ
เย้ยวันสะบาโตทั้งหลายของเธอ

8 เยรูซาเล็มได้ทำบาปอย่างใหญ่
หลวง เหตุฉะนี้เธอจึงถูกไล่ออก
บรรดาคนที่เคยให้เกียรติเธอก็
ลบหลู่เธอ เพราะเหตุเหล่านี้
หลายเห็นความเปลือยเปล่าของ
เธอ เออ เธอเองได้ถอนใจยิ่ง
และหันหน้าของเธอไปเสีย

9 มลทินของเธอก็กรังอยู่ใน
กระปรงของเธอ และเธอหาได้
คำนึงถึงอนาคตของเธอไม่ ดัง

(1) พคค 2:1; 4:1 (2) พคค 1:16; 2:11 (3) 2 พกษ 24:14-15

(4) อสย 24:4-6; ยรม 14:2 (5) ลนต 26:17; พบญ 28:43-44 (6) 2 พกษ 19:21

(7) โยบ 29:2; สดต 42:4 (8) 1 พกษ 8:46-47 (9) ยรม 2:34; อสค 24:12-13

นั้นเธอจึงได้เสี้อมทราลงเร็ว
อย่างน่าใจหาย เธอก็ไม่มีผู้ใด
จะเล่าโลม "โอ ข้าแต่พระเยโฮ-
วาห์ ขอทอพระเนตรความ
ทุกข์ใจของข้าพระองค์ เพราะ
พวกศัตรูได้พองตัวขึ้นแล้ว"

10 พวกศัตรูได้ยื่นมือของเขา
ยึดเอาบรรดาของประเสริฐของ
เธอ ด้วยเธอได้เห็นบรรดาประ-
ชาชาติบุกรุกเข้ามาในสถานบริ-
สุทธิ์ของเธอ คือคนที่พระองค์
ได้ทรงห้ามไม่ให้เข้ามาในชุม
นวมชนของพระองค์

11 บรรดาพลเมืองของเธอได้
ถอนใจใหญ่ เขาทั้งหลายเสาะ
หาอาหาร และพวกเขาได้เอา
ของประเสริฐของตัวออกแลก
อาหารกินเพื่อจะได้ประทังชีวิต
"โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง
ทอพระเนตรและพิจารณา
เพราะข้าพระองค์เป็นที่เหยียด
หยามเสียแล้ว"

12 "ดูก่อน ท่านทั้งหลายที่เดิน
ผ่านไป ท่านไม่เกิดความรู้สึก
อะไรบ้างหรือ ดูกิจิต จงดูซิว่ามี
ความทุกข์อันใดบ้างไหมที่
เหมือนความทุกข์ที่มาสู่ข้าพเจ้า
เป็นความทุกข์ซึ่งพระเยโฮวาห์
ได้ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าในวันที่
พระองค์ทรงกริ้วข้าพเจ้าอย่าง
เกรี้ยวกราดนั้น

13 พระองค์ได้ทรงส่งเพลิงลง

มาจากเบื้องบนให้เข้าไปเหนือ
กระดูกทั้งหลายของข้าพเจ้า
และเพลิงนั้นก็มีชัยชนะต่อ
กระดูกเหล่านั้น พระองค์ได้ทรง
กางตาข่ายไว้ดักเท้าของข้าพเจ้า
พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพ-
เจ้าต้องหันกลับ พระองค์ได้ทรง
กระทำให้ข้าพเจ้าโดดเดี่ยวอ้าง-
ว้าง และอ่อนระอาตตลอดทั้งวัน

14 แยกแห่งการละเมิดทั้งหมด
ของข้าพเจ้าก็ถูกรวบเข้าโดย
พระหัตถ์ของพระองค์ทรงรวบ
มัดไว้ แยกนั้นรัดรีงรอบคอ
ข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงกระทำ
ให้กำลังข้าพเจ้าถอยไป องค์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงมอบข้าพ-
เจ้าไว้ในมือของเขาทั้งหลาย ซึ่ง
ข้าพเจ้าไม่สามารถต่อต้านได้

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรง
เหยียบบรรดาผู้ มีกำลังแข็ง
แกร่งของข้าพเจ้าไว้ใต้พระบาท
ท่ามกลางข้าพเจ้า พระองค์ได้
ทรงเกณฑ์ชุมนุมชนเข้ามาต่อสู้
ข้าพเจ้า เพื่อจะขยี้ชายฉกรรจ์
ของข้าพเจ้าให้แหลกไป องค์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงย่ำบุตรสาว
พรหมจารีแห่งยูดาห์ ดั่งเหยียบ
ผลองุ่นลงในบ่อย่ำองุ่น

16 เพราะเรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าจึง
ร้องไห้ นัยน์ตาของข้าพเจ้า เออ
นัยน์ตาของข้าพเจ้ามีน้ำตาไหล
ลงมา เพราะผู้ปลอบโยนที่ควร

(10) อสย 5:13-14; พคค 1:7 (11) พบญ 28:52-57 (12) ดนล 9:12; มธ 24:21

(13) พบญ 32:21-25; โยบ 30:30; สดต 22:14 (14) พบญ 28:48; สภข 5:22

(15) 2 พกษ 9:33; สดต 119:118; อสย 5:5 (16) สดต 119:136; ยรม 9:1; ลก 19:41

จะปลอบประโลมใจข้าพเจ้าก็อยู่ไกลจากข้าพเจ้า ลูก ๆ ของข้าพเจ้าก็โดดเดี่ยวอ้างว้าง เพราะพวกศัตรูได้ชัยชนะ”

17 เมืองศิโยนได้เหยียดมือทั้งสองออก แต่ก็ไม่มีใครที่เล้าโลมเธอได้ พระเยโฮวาห์ทรงมีพระบัญชาเรื่องยาโคบว่า ให้พวกคู่อริล้อมยาโคบไว้ เยรูซาเล็มเป็นตั้งผู้หญิงเมื่อมีประจำเดือนท่ามกลางเขาทั้งหลาย

18 “พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้กบฏต่อพระบัญญัติของพระองค์ ดูก่อนบรรดาชนชาติทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอท่านได้ฟังและขอมามองดูความทนทุกข์ของข้าพเจ้า สาวพรหมจารีของข้าพเจ้าและหนุ่ม ๆ ของข้าพเจ้าตกไปเป็นเชลยแล้ว

19 ข้าพเจ้าได้ร้องเรียกบรรดาคนรักของข้าพเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้หลอกลวงข้าพเจ้า พวกปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ของข้าพเจ้าก็ตายที่กลางเมือง ขณะเมื่อเขาออกหาอาหารเพื่อประทังชีวิตของตน

20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โปรดทอดพระเนตรเพราะข้าพระองค์มีความทุกข์ จิตใจของข้าพระองค์มีความทรนทราย จิตใจของข้าพระองค์ยุ่งเหยิงเพราะ

ข้าพระองค์มักกบฏอย่างร้ายกาจ นอกบ้านมีคนต้องคมดาบตาย ในบ้านก็เหมือนมฤตยู

21 เขาทั้งหลายได้ยินว่า ข้าพระองค์ถอนใจอย่างไร หามีผู้ใดปลอบโยนข้าพระองค์ไม่ บรรดาศัตรูของข้าพระองค์ได้ยินถึงเหตุร้ายที่ตกแก่ข้าพระองค์ เขาทั้งหลายก็พากันดีใจที่พระองค์ได้ทรงกระทำอย่างนี้ พระองค์จะทรงนำวาระที่พระองค์ทรงประกาศไว้นั้นให้มาถึง และเขาทั้งหลายจะเป็นอย่างที่ข้าพระองค์เป็นอยู่นี้

22 ขอให้บรรดาการชั่วของเขาทั้งหลายมาปรากฏต่อพระพิภคร์พระองค์ และขอทรงกระทำแก่เขาทั้งหลายเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำแก่ข้าพระองค์ เพราะการละเมิดทั้งสิ้นของข้าพระองค์เกิด ด้วยความสะท้อถอนใจของข้าพระองค์นั้นมากมายหลายครั้ง และจิตใจของข้าพระองค์ก็อ่อนเพลียเต็มที่แล้ว”

เพลงคร่ำครวญบทที่สอง
2 ด้วยพระพิโรธ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้เมฆบังธิดาของศิโยนหนอ พระองค์ได้ทรงเหวี่ยงสง่าราศีของอิสราเอลให้ตกลงจากฟ้าถึงดิน พระองค์มิได้ทรงระลึกถึงแท่นรองพระ

(17) 1 พกษ 8:22; อสย 1:15 (18) อพย 9:27 (19) โยบ 19:13-19; ยรม 2:28

(20) โยบ 30:27; อสย 38:14; พคด 2:11 (21) สดต 35:15; ยรม 48:27; อสค 25:3

(22) นหนม 4:4-5; สดต 109:14-15 (1) อสค 30:18; ยอล 2:2; มธ 11:23; ลก 10:15

บาทของพระองค์เลยในยามที่
พระองค์ทรงกริ้ว

2 องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงกลืนที่
อยู่ ทั้งสิ้นของยาโคบเสียแล้ว
และไม่ทรงเมตตา พระองค์ได้
ทรงพังป้อมปราการทั้งหลาย
ของธิดาแห่งยูดาห์ให้ลงด้วย
พระพิโรธของพระองค์ พระองค์
ได้ทรงทำลายป้อมปราการเหล่านี้น
ลงถึงดิน และทรงกระทำให้
ราชอาณาจักรและเจ้านายทั้ง
หลายในนั้นเป็นมลทินไป

3 พระองค์ได้ทรงตัดบรรดาเขา
แห่งอิสราเอลให้ขาดสิ้นไปด้วย
พระพิโรธอันรุนแรงของพระ
องค์ พระองค์ทรงตั้งพระหัตถ์
เบี่ยงขวาของพระองค์กลับมา
เสียจากเขาต่อหน้าศัตรู และ
พระองค์ทรงเผาผลาญคนยา-
โคบดุจเพลิงลูกไฟลงใหม่ไป
รอบๆ

4 พระองค์ทรงไถ่ถอนของพระ
องค์อย่างศัตรู ทรงยกพระหัตถ์
เบี่ยงขวาที่ทำปัจจามิตร และได้
ทรงประหารบรรดาคนที่ตาของ
เราจะอดได้นั้นเสียในกระโจม
ของธิดาแห่งศิโยน พระองค์ได้
ทรงระบายพระพิโรธของพระ
องค์ออกมาดุจเพลิง

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงเป็น
เหมือนศัตรู พระองค์ได้ทรง
กลืนพวกอิสราเอลเสีย พระองค์

ได้ทรงกลืนบรรดาวังของเขา
หมด และได้ทรงทำลายที่กำบัง
ของเขาให้ ทรงทิวความเศร้า
โศกและการคร่ำครวญในธิดา
แห่งยูดาห์

6 พระองค์ได้ทรงพังปลับพลา
ของพระองค์เสียเหมือนหนึ่ง
เป็นเพียงในสวน ทรงทำลาย
สถานที่ประชุมทั้งหลายของพระ
องค์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำ
ทั้งเทศกาลตามกำหนดและวัน
สะบาโตให้ลืมนั่นไปในศิโยน
ด้วยพระพิโรธอันเดือดดาลพระ
องค์ทรงดูถูกองค์กษัตริย์และ
ปุโรหิต

7 องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงทิ้ง
แท่นบูชาของพระองค์เสีย พระ
องค์ทรงเกลียดสถานบริสุทธิ์
ของพระองค์ กำแพงวังทั้งหลาย
นั้น พระองค์ได้ทรงมอบไว้ใน
เงื้อมมือศัตรู เขาทั้งหลายได้
ส่งเสียงอึกทักในพระนิเวศแห่ง
พระเยโฮวาห์เหมือนอย่างในวัน
เทศกาลตามกำหนด

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงตั้งพระทัย
ไว้แล้วว่า จะทำลายกำแพงของ
ธิดาแห่งศิโยนเสีย พระองค์ได้
ทรงชิงเส้นวัดไว้แล้ว พระองค์มี
ได้ทรงหดพระหัตถ์เลิกการท
ลาย เหตุฉะนั้นพระองค์ได้ทรง
กระทำให้นั้นดินและกำแพงนั้น
คร่ำครวญ ให้ทรุดโทรมร่วงโรย

(2) โยบ 2:3; สดต 21:9 (3) โยบ 16:15; สดต 75:5 (4) พคค 2:5; อสค 24:25

(5) 2 พกษ 25:9; ยรม 15:1; พคค 2:2 (6) สดต 80:12; อสย 5:5; ศฟย 3:18

(7) ลนต 26:31; สดต 78:59-61; อสย 64:10-11 (8) 2 ซมอ 8:2; อสย 5:5; ยรม 5:10

ไปด้วยกัน

9 ประตุมืองศิโยนทั้งสี่ทรุดลง
ในดินแล้ว พระองค์ได้ทรงทำ
ลายและทรงหักดาบประตู่ทั้ง
ปวงเสียสิ้น กษัตริย์และเจ้านาย
ทั้งหลายแห่งศิโยนก็ ตกอยู่
ท่ามกลางประชาชาติ ไม่มีพระ
ราชบัญญัติอีกต่อไป บรรดาผู้
พยากรณ์แห่งเมืองศิโยนหาได้
รับนิมิตจากพระเยโฮวาห์อีกไม่
10 พวกผู้ใหญ่ของธิดาแห่งศิ-
โยนก็กำลังนั่งเจียบบอยู่บนพื้น
แผ่นดิน เขาทั้งหลายเอาผงคลี
ดินขัดขึ้นบนศีรษะของตัวและ
นุ่งห่มผ้ากระสอบ สาวพรหม-
จารีทั้งหลายแห่งกรุงเยรูซาเล็ม
คอดกไปถึงดิน

11 นัยน์ตาของข้าพเจ้าก็ร่วงโรย
เพราะร้องไห้ จิตวิญญาณของ
ข้าพเจ้าก็ระทม เพราะความ
พินาศของธิดาแห่งชนชาติของ
ข้าพเจ้า ตับของข้าพเจ้าเทออก
บนพื้นดิน และเพราะเหล่าเด็ก
เล็กและเด็กที่ยังดูดนมนั้นเป็น
ลมสลบอยู่ตามถนนในกรุง

12 ลูกทั้งหลายถามแม่ของตัวว่า
“แม่จ๋า ข้าวและน้ำองุ่นอยู่ที่
ไหน” ขณะเมื่อเขาเป็นลมตจคน
ที่ถูกบาดเจ็บตามถนนในกรุง
เมื่อชีวิตของเขาต้องเทออกที่อก
แม่ของเขาทั้งหลาย

13 โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย

ข้าพเจ้าจะเอาอะไรมาเป็นพยาน
ฝ่ายเจ้าได้ ข้าพเจ้าจะเปรียบเจ้า
กับอะไร โอ ธิดาพรหมจารีแห่ง
ศิโยนเอ๋ย ข้าพเจ้าจะหาอะไรที่
มาเทียบกับเจ้าได้แล้ว เพื่อข้าพ-
เจ้าจะเล่าโลมเจ้าได้ เพราะ
ความอับปางของเจ้าก็ใหญ่
เทียมเท่าสมุทร ผู้ใดจะรักษาเจ้า
ได้แล้ว

14 ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเจ้า
ได้เห็นสิ่งที่โง่เขลาและไร้สาระ
มาบอกเจ้า แทนที่เขาคจะเผย
ความชั่วช้าของเจ้าออกมาให้
ประจักษ์ เพื่อจะให้เจ้ากลับสู่
สภาพดี เขาทั้งหลายกลับได้เห็น
ภาวะที่เทียมเท็จอันเป็นเหตุให้
เกิดการเนรเทศ

15 บรรดาคนที่ได้ผ่านไปมาก็
ตบมือเยาะเย้ยเจ้า เขาทั้งหลาย
ได้เหยียดหยันและได้ล้อเลียนใส่
ธิดาแห่งเยรูซาเล็มแล้วว่า “นี่
หรือคือกรุงที่ คนทั้งหลายได้
ขนานนามว่า งามหมดจด
ว่าเป็นความชื่นชมยินดีของคนทั่ว
ทั้งโลก”

16 บรรดาศัตรูของเจ้าได้อำปาก
ตะโกนโพนทนาเจ้า เขาทั้ง
หลายเหยียดหยันและขบเขี้ยวเคี้ยว
ฟัน เขาพากันร้องว่า “พวกเรา
ได้กลืนเมืองนี้แล้ว วันนี้แหละ
คือวันที่พวกเราได้จ้องมองหา
พวกเราได้พบแล้ว พวกเราเห็น

(9) นทม 1:3; ยรม 39:2 (10) พคค 4:5; อมส 5:13 (11) 1 ซมอ 30:4; สดต 6:7

(12) อสย 53:12; อสค 30:24 (13) 2 ซมอ 5:20; ดนล 9:12 (14) อสย 9:15-16

(15) พบญ 29:22-28; 1 พกษ 9:7-9 (16) โยบ 16:9-10; สดต 22:13; กจ 7:54

แล้ว”

17 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำตามพระประสงค์แล้ว ได้ทรงกระทำให้พระดำรัสของพระองค์สำเร็จ ตามที่พระองค์ได้บัญชาไว้นานแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงทำลายอย่างไม่มีพระเมตตา พระองค์ทรงกระทำให้ศัตรูเปรมปรีดิ์เย้ยเจ้า พระองค์ได้ทรงชูเขาของพวกศัตรูของเจ้าขึ้น

18 จิตใจของเขาทั้งหลายร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ กำแพงของธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงให้น้ำตาไหลลงดูสายน้ำทั้งกลางวันและกลางคืน อย่าให้เจ้าได้หยุดพัก อย่าให้แกวตาของเจ้าหยุดหย่อนเลย

19 จงลุกขึ้นร้องไห้ในกลางคืน ในต้นยามจงระบายความในใจของเจ้าออกอย่างนำตรงพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า จงชูมือทั้งสองของเจ้าขึ้นตรงไปยังพระองค์เพื่อขอชีวิตของบรรดาลูกเล็กเด็กแดงของเจ้า ที่หิวจนเป็นลมสลบไป ตามหัวถนนหนทางทุกแห่ง

20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทอพระเนตรและพิจารณาเถิดว่า พระองค์ได้ทรงกระทำการเช่นนี้แก่ผู้ใด ควรที่พวกผู้หญิงจะกินลูกของตนหรือ จะกิน

ทารกที่ยังอุ้มอยู่หรือ พวกปุโรหิตและพวกผู้พยากรณ์ควรจะถูกประหารในสถานบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ

21 คนหนุ่มและคนแก่นอนเหยียดอยู่ตามพื้นดินในถนน สาวพรหมจารีและชายหนุ่มของข้าพระองค์ถูกคมดาบหวดล้มลงแล้ว พระองค์ได้ทรงประหารเขาในวันเมื่อพระองค์ทรงกริ้ว ได้ทรงสังหารเขาเสียโดยปราศจากพระกรุณา

22 พระองค์ได้ทรงเรียกผู้ที่ข้าพระองค์กลัวรอบทุกด้านมาอย่างในวันเทศกาล พอถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธก็ไม่มีสักคนหนึ่งหนีเอาตัวรอดได้ หรือคงเหลือตกค้างรอดตายอยู่ ผู้ที่ข้าพระองค์ได้อุ้มชูและเลี้ยงดูมานั้น ศัตรูของข้าพระองค์ได้เผาผลาญเสียหมดแล้ว

เพลงคร่ำครวญบทที่สาม
3 ข้าพเจ้าเป็นคนที่ได้เห็นความทุกข์ใจ โดยไม่เรียกว่าแห่งพระพิโรธของพระองค์ 2 พระองค์ทรงนำและพาข้าพเจ้ามาในความมืดและไม่ใช้ในความสว่าง

3 แท้จริงพระองค์ทรงหันมาต่อสู้อข้าพเจ้า พระองค์ทรงพลิกพระหัตถ์ของพระองค์ต่อสู้อข้าพเจ้า อยู่ตลอดวันรำไป

(17) ลนต 26:14; พบญ 28:15 (18) สดต 119:145 (19) สดต 42:8; อสย 26:9
(20) อพย 32:11; พบญ 9:26 (21) พบญ 28:50; ยชว 6:21 (22) สดต 31:13
(1) โยบ 19:21; พคค 1:12-14 (2) พบญ 28:29; โยบ 18:18 (3) พบญ 29:20

4 เนื้อและหนังข้าพเจ้าพระองค์
ทรงกระทำให้ชุ่มชื้นไป พระองค์
ทรงหักกระดูกข้าพเจ้าแล้ว

5 พระองค์ทรงสร้างรั้วขังข้าพ-
เจ้า ทรงเอาความขมขื่นและ
ความทุกข์ยากลำบากล้อมข้าพ-
เจ้าไว้

6 พระองค์ได้ทรงบังคับข้าพเจ้า
ให้อยู่ในที่มืด ดุจคนที่ตายนาน
แล้ว

7 พระองค์ทรงกระทำรั้วต้นไม้
ล้อมข้าพเจ้าไว้เพื่อจะกักไม่ให้
ออกไปได้ พระองค์ทรงตีตรวน
หนักล้ามข้าพเจ้าไว้

8 ยิ่งกว่านั้น เมื่อข้าพเจ้าร้อง
และตะโกน พระองค์มีทรงฟังคำ
อธิษฐานของข้าพเจ้า

9 พระองค์ทรงล้อมทางทั้งหลาย
ของข้าพเจ้าด้วยก้อนหินที่สกัด
พระองค์ทรงกระทำให้นทาง
ข้าพเจ้าแคบแคบไป

10 ที่ข้าพเจ้า พระองค์ทรงทำท่า
ดุจหมึกคอยตระครุบ และตั้ง
สิงโตแอบซุ่มอยู่ในที่ลับ

11 พระองค์ทรงหันเหทางของ
ข้าพเจ้าไปเสีย และฉีกข้าพเจ้า
เป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงกระทำ
ให้ข้าพเจ้าต้องโดดเดี่ยวอ้างว้าง

12 พระองค์ทรงโก่งธนูของพระ
องค์และเอาข้าพเจ้าตั้งเป็นเป้า
สำหรับลูกธนู

13 พระองค์ทรงเอาลูกธนูใน

แล่งของพระองค์ ยิ่งเข้าไปในหัวใจ
ของข้าพเจ้าแล้ว

14 ข้าพเจ้าได้กลายเป็นที่นินทา
ให้ชนชาติทั้งหลายหัวเราะเยาะ
เป็นเนื้อเพลงให้เขาร้องเล่นวัน
ยังค่ำ

15 พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าบริ-
โภคผักธัญพืชจนข้า พะองค์
ทรงให้ข้าพเจ้าเมาไปด้วยบอ-
ระเพ็ด

16 พระองค์กระทำให้น้ำข้าพ-
เจ้าหกรโดยเคียวก่อนกรวด และ
ทรงปกคลุมข้าพเจ้าด้วยขี้เถา

17 พระองค์กระทำให้น้ำจิตวิญ-
ญาณของข้าพเจ้าขาดความสงบ
สุข จนข้าพเจ้าลืมนึกความมั่งคั่งว่า
เป็นอะไร

18 ข้าพเจ้าจึงว่า "กำลังและ
ความหวังซึ่งข้าพเจ้าได้จากพระ
เยโฮวาห์ก็ดับหมด"

19 ขอทรงจำความทุกข์ใจและ
ความทรมานของข้าพเจ้า อัน
เป็นบอระเพ็ดและดีหมี

20 จิตวิญญาณของข้าพเจ้ายัง
นึกถึงเนืองๆ และต้องค้อมลง
ภายในตัวข้าพเจ้า

21 ข้าพเจ้าหวนคิดขึ้นมาได้
ข้าพเจ้าจึงมีความหวัง

22 เพราะเหตุพระเมตตาของ
พระเยโฮวาห์เราจึงไม่สูญสิ้นไป
เพราะพระเมตตาของพระองค์
ไม่มีสิ้นสุด

(4) โยบ 16:8-9 (5) พคค 3:7-9 (6) สดต 88:5-6 (7) โยบ 3:23 (8) โยบ 19:7
(9) อสย 30:28 (10) โยบ 10:16 (11) สดต 50:22 (12) โยบ 6:4 (14) พคค 3:63
(15) นรธ 1:20 (16) โยบ 4:10 (17) สดต 119:155 (18) 1 ซมอ 27:1

23 เป็นของใหม่อยู่ตลอดเวลาเข้า
ความสัตย์ซื่อของพระองค์ใหญ่
ยิ่งนัก

24 จิตใจของข้าพเจ้าว่า "พระ
เยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนของข้าพ-
เจ้า เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจะหวังใน
พระองค์"

25 พระเยโฮวาห์ทรงดีต่อคนทั้ง
ปวงที่คอยทำพระองค์อยู่ และ
ทรงดีต่อจิตวิญญาณที่แสวงหา
พระองค์

26 เป็นการดีที่คนเราจะหวังใจ
และรอคอยความรอดจากพระ
เยโฮวาห์ด้วยความสงบ

27 เป็นการดีที่คนเราจะแบก
แอกในปฐมวัย

28 ให้เขานั่งเงียบ ๆ อยู่แต่ลำพัง
เพราะพระองค์ทรงวางแอกนั้น
เอง

29 ให้เขาเอาปากจืดไว้ในผ
คลีดิน ถ้าทำดังนั้นชะรอยจะมี
หวัง

30 ให้เขาเอียงแก้มให้ผู้ ที่ตบ
เขา ให้เขายอมรับการอับอาย
อย่างเต็มเปี่ยมเถิด

31 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะ
ไม่ทรงละทิ้งเป็นนิตย์ดอก

32 แม้พระองค์ทรงกระทำให้
เกิดความเศร้าโศก พระองค์จะ
ทรงพระกรุณาตามความเมตตา
อันล้นเหลือของพระองค์

33 เพราะพระองค์ทรงกระทำให้

ใครเกิดความทุกข์ใจ หรือให้
บุตรทั้งหลายของมนุษย์มีความ
โศกด้วยชอบพระทัยก็หาไม่ได้

34 การเหยียบย่ำ บรรดาเฉลย
แห่งแผ่นดินโลกไว้ได้เท่าก็ดี

35 การตัดสิทธิ์ ของมนุษย์ผู้
หนึ่งผู้ใดต่อพระพักตร์ผู้ใหญ่อิ่ง
สูงสุดก็ดี

36 การตัดล้นกลับสัตย์ในคดี
ของมนุษย์ก็ดี องค์พระผู้เป็น
เจ้าไม่ทรงพอพระทัยเลย

37 ผู้ใดจะสั่งและให้เป็นไปได้
นอกจากเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงบัญชาให้เป็นไป

38 จากพระโอษฐ์ของพระผู้สูง
สุดนั้น ไม่ใช่มีมาทั้งร้ายและดี
หรือ

39 มนุษย์เป็น ๆ จะไปบ่นเอากับ
ใคร คือมนุษย์ที่ถูกทำโทษ
เพราะบาปของตน

40 ให้ พวกเราทดสอบและ
พิจารณาวิถีของพวกเรา และ
กลับมาหาพระเยโฮวาห์เถิด

41 ให้พวกเราขจิตใจและมีมือ
ของพวกเราขึ้นต่อพระเจ้าในฟ้า
สวรรค์ทูลว่า

42 "พวกข้าพระองค์ได้ทรยศ
และได้กบฏแล้ว และพระองค์
ยังไม่ได้ทรงอภัยโทษ

43 พระองค์ทรงห่มความกริ้ว
และข่มเหงพวกข้าพระองค์ ได้
ทรงประหารอย่างไม่สงสาร

(23) สดต 30:5 (24) สดต 16:5 (25) พคค 3:26 (26) สดต 52:9 (27) อพย 12:1

(28) ยรม 15:17 (29) 2 พศต 33:12 (30) โยบ 16:10 (31) สดต 77:7

(32) พคค 3:22 (33) อสย 28:21 (34) ยรม 50:17 (35) สดต 12:5 (36) อสย 59:15

44 พระองค์ทรงคลุมพระองค์ไว้
เสียด้วยเมฆ เพื่อว่าการอธิษ-
ฐานของพวกข้าพระองค์จะไม่
ทะลุไปถึงพระองค์ได้

45 พระองค์ได้ทรงกระทำให้
พวกข้าพระองค์เป็นเหมือน
หยากเยื่อและมูลฝอยอยู่ใน
ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย

46 บรรดาศัตรูของพวกข้าพระ
องค์ได้อ้าปากตะโกนโพนทนา
ว่าพวกข้าพระองค์

47 ความหวาดและกบฏก็มาถึง
ข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งการร
ร้างว่างเปล่าและความพินาศ

48 น้ำตาของข้าพระองค์ไหล
เป็นแม่น้ำเนื่องด้วยความพินาศ
แห่งธิดาของชนชาติของข้าพระ
องค์

49 น้ำตาของข้าพระองค์ไหลลง
ไม่หยุดและไม่มีเวลาสร้างเลย

50 กว่าพระเยโฮวาห์จะทอด
พระเนตรลงแลดูจากสวรรค์

51 นัยน์ตาของข้าพระองค์ทำให้
ใจข้าพระองค์ระทมเพราะเหตุ
บรรดาบุตรสาวแห่งกรุงข้าพระ
องค์

52 พวกที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่อข้า
พระองค์โดยไม่มีเหตุนั้นได้ขับ
ไล่ข้าพระองค์ตั้งขับไล่นก

53 เขาทั้งหลายจะตัดชีวิตของ
ข้าพระองค์เสียในคูก็ได้ดิน และ
เอาหินก้อนหนึ่งทุ่มใส่ข้าพระ

องค์

54 นำได้ท่วมศีรษะของข้าพระ
องค์ ข้าพระองค์ว่า `ข้าพเจ้าถูก
ผลาญแน่แล้ว'

55 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้า
พระองค์ได้ร้องออกพระนาม
ของพระองค์จากที่ลึกในคูก็ได้
ดิน

56 พระองค์ทรงสดับเสียงข้า
พระองค์ที่ว่า `ขออย่าทรงจุ
พระกรรมต่อลมหายใจและการ
ร้องทูลของข้าพระองค์'

57 พระองค์ทรงเข้ามาใกล้ในวัน
ที่ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์
พระองค์ตรัสว่า `ไม่ต้องกลัว'

58 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ข้าพระองค์ได้ทรงเข้ากับคดีของ
จิตใจข้าพระองค์แล้ว พระองค์
ทรงไถ่ชีวิตข้าพระองค์

59 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
องค์ทรงเห็นที่เขาผิดต่อข้าพระ
องค์แล้ว ขอทรงพิพากษาคดี
ของข้าพระองค์เถิด

60 พระองค์ได้ทรงเห็นการแก้
แค้นทั้งสิ้นของเขา และบรรดา
แผนการทำร้ายข้าพระองค์แล้ว

61 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
องค์ทรงได้ยินคำเยาะเย้ย และ
บรรดาแผนการทำร้ายข้าพระ
องค์แล้ว

62 คือริมฝีปากและความคิด
ของผู้ที่ได้รุกรานข้าพระองค์ ก็

(43) พคค 2:1 (44) สดต 97:2 (45) พบญ 28:13 (46) อพย 11:7 (47) อสย 24:17

(48) สดต 119:136 (49) สดต 77:2 (50) อสย 62:6 (51) ปฐก 44:34

(52) ยรม 37:15 (53) ดนล 6:17 (54) สดต 18:4 (55) 2 พคค 33:11-12

ต่อสู้ข้าพระองค์อยู่วันยังค่ำ
63 ตูเถิด ไม่ว่าเขาจะนั่งหรือลุก
ตัวข้าพระองค์ก็เป็นเนื้อเพลงให้
เขาร้องเล่น

64 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
พระองค์ทรงสนองเขาทั้งหลาย
ตามการกระทำแห่งน้ำมือของ
เขา

65 ขอพระองค์ทรงกระทำให้อใจ
ของเขาทั้งปวงโสโครกเศร้า ขอให้
คำสาปของพระองค์ตกเหนือเขา

66 ขอพระองค์ทรงรังควานและ
ทำลายเขาเสียด้วยพระพิโรธจาก
ใต้ฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์”

เพลงคร่ำครวญบทที่สี่
4 **4** น้อย่างไรหนอ ทองคำจึงมี
สี่สลั้วและทองคำเนื้อดีก็
เปลี่ยนไป เพชรพลอยแห่ง
สถานบริสุทธิ์ ที่อยู่ เกลีสอน
กลาดตามทุกหัวถนน

2 บุตรชายผู้ ประเสริฐของกรุง
ศิโยนมีค่าเปรียบได้กับทองคำ
เนื้อดีนั้น ถูกตีราคาเพียงเท่า
หม้อดินที่ปั้นขึ้นด้วยมือของช่าง
หม้อเท่านั้นหนอ

3 แม้แต่สัตว์ประหลาดทะเลยัง
ได้เอานมออกให้ลูกของมันดูด
แต่ธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า
ก็ใจร้าย ดุจนกกระจอกเทศใน
ถิ่นทุรกันดาร

4 ลิ่นของทารกที่ยังไม่หย่านม
กระหายจนติดเต้านม พวกเด็ก

ได้ขออาหาร แต่ไม่มีใครยื่นให้
เขา

5 คนทั้งปวงที่เคยรับประทาน
อาหารอย่างเลิศหรูกลับต้องโอด
เดี้ยวอยู่ตามถนน คนทั้งหลายที่
เติบโตมาด้วยเสื้อสีแดงสดกลับ
ต้องกอดกองขยะ

6 เพราะโทษความชั่วช้าของธิดา
แห่งชนชาติข้าพเจ้านั้นก็ใหญ่โต
กว่าโทษบาปของเมืองโสโดมที่
ต้องคว่ำทลายลงในพริบตาเดียว
โดยไม่มีมือใครได้แตะต้องเลย

7 พวกนาซีร์ของเธอบริสุทธิ์กว่า
หิมะและขาวกว่าน่านม ผิว
พรรณของเขาเปล่งปลั่งยิ่งกว่า
มุกดา เขามีรูปร่างงามดั่งไฟ-
ทูลูร์

8 บัดนี้ ผิวพรรณของเขาก็ดำยิ่ง
กว่าถ่านหิน ใคร ๆ ตามถนนก็จำ
เขาไม่ได้ หน้ของเขาเหี่ยวหุ่ม
กระดูกและซุบราวกับไม้เสียบ

9 คนที่ตายด้วยคมดาบยังดีกว่า
คนที่ต้องอดอยากตาย เพราะ
คนเหล่านี้ค่อยผอมค่อยตายไป
ถูกแทงทะลุเพราะขาดผลจาก
ท้องนา

10 มือของหญิงที่ใจอ่อนกลับ
เอาลูกของตัวต้มกิน ลูกที่ถูกต้ม
เป็นอาหารนั้นกินกันเมื่อยาม
หายนะมาสู่ธิดาแห่งชนชาติของ
ข้าพเจ้า

11 พระเยโฮวาห์ ทรงบันดาล

(63) สดต 139:2 (64) ยรม 11:20 (65) พบญ 2:30 (66) พคค 3:43 (1) อสย 1:21
(2) อสย 51:18 (3) ลนต 26:29 (4) สดต 22:15 (5) พบญ 28:54 (6) อสย 1:9-10
(7) กตว 6:2 (8) พคค 5:10 (9) ลนต 26:39 (10) อสย 49:15 (11) ยรม 6:11-12

โทโสออกมาแล้ว พระองค์ทรง
เทพะพิโรธอันเกรี้ยวกราดของ
พระองค์ลงแล้ว และได้ทรงจุด
ไฟขึ้นในกรุงศิโยน ซึ่งเผาผลาญ
รากของเมืองนั้น

12 กษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดิน
โลก และบรรดาชาวพิภพพากัน
ไม่เชื่อว่าคู่อริหรือศัตรูจะเข้า
ไปในประตูกรุงเยรูซาเล็มได้

13 เพราะความผิดบาปของพวก
ผู้พยากรณ์ของกรุงศิโยน และ
เพราะความชั่วช้าของพวกปุโร-
หิตของกรุงนั้น ที่ได้กระทำ
โลหิตของคนชอบธรรมให้ไหล
ออกในท่ามกลางกรุง

14 เขาทั้งหลายเดินเปะปะและ
ดาบอดไปตามถนน ทำตัวให้
มลทินด้วยโลหิต จนคนจะจับ
ต้องไม่ได้ที่เสื้อผ้าของเขา

15 คนทั้งหลายร้องบอกเขาว่า
“ไปซิ มลทินจริง ไปเถอะ ไป
อย่ามาถูกต้องนะ” เมื่อเขาเหล่านี้นั้น
หนีไป เป็นคนพเนจร พลเมือง
ของประชาชาติพูดกันว่า
“เขาต้องไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไป”

16 พระพิโรธของพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำให้เขาทั้งปวงกระจัด
กระจ่ายไป พระองค์จะไม่ทรง
สนพระทัยในเขาอีกเลย คนทั้ง
หลายจึงไม่นับถือพวกปุโรหิต
ไม่ทำคุณต่อพวกผู้ใหญ่

17 นัยน์ตาของพวกเรามองหา

ความช่วยเหลือ การช่วยเหลือ
นั้นไร้ประโยชน์ ส่วนการเฝ้ารอ
คอย พวกเราได้คอยประเทศที่
ไม่อาจจะช่วยเราให้รอดได้

18 มีคนสะกดรอยตามเรา จน
พวกเราเดินตามถนนของพวก
เราไม่ได้ เบื้องปลายของพวก
เราก็กว้างเข้ามาแล้ว วันเดือน
ทั้งหลายของพวกเราก็จับอยู่
เพราะบนปลายของพวกเรามา
ถึง

19 พวกที่ข่มเหงเราก็เร็วกว่านก
อินทรีในท้องฟ้า เขาทั้งหลายวิ่ง
ไล่กวาดพวกเราบนภูเขา เขาทั้ง
หลายข่มคอยจับเราในถิ่นทุร-
กันดาร

20 ลมปราณทางจมูกของพวก
ข้าพเจ้า คือผู้ที่พระเยโฮวาห์
ทรงเจิมไว้ นั้น ก็ตกหลุมพราง
ของเขาทั้งหลายแล้ว คือพวกเรา
กล่าวถึงพระองค์ท่านว่า “เราจะ
ดำรงชีวิตของเราท่ามกลางประชา
ชาติได้ ก็ด้วยอาศัยร่มเงาของ
พระองค์ท่าน”

21 โอ ธิดาแห่งเมืองเอโดม ที่
อาศัยอยู่ในแผ่นดินอูส จงเปรม
ปรีดีและยินดีเถิด ถ้วยนั้นจะ
ผ่านมาถึงเจ้าด้วย เจ้าจะต้อง
เมามาย และจะกระทำให้ตัวเอง
เปลือยเปล่าไป

22 โอ ธิดาแห่งกรุงศิโยนเอ๋ย
การลงโทษเพราะความชั่วช้าของ

(12) พบท 29:24-28 (13) พคด 2:14 (14) อสย 29:10-12 (16) ปฐก 49:7

(17) 2 พกษ 24:7 (18) 1 ซมอ 24:14 (19) พบท 28:49 (20) ปฐก 2:7; สดต 89:20

(21) สดต 83:3-12; ปญจ 11:9; อสค 25:6 (22) อสย 40:2; ยรม 46:27-28

เจ้าก็ครบแล้ว พระองค์จะไม่
ทรงพาเจ้าออกไปให้เป็นเชลย
อีกต่อไป โอ ธิดาแห่งเมืองเอ-
โตมเอ๋ย พระองค์จะทรงลงโทษ
เพราะความชั่วช้าของเจ้า พระ
องค์จะทรงเผยบาปของเจ้าให้
ประจักษ์

เพลงคร่ำครวญ

บทที่ห้า

5 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
ทรงระลึกว่ามีอะไรตกถึงข้า
พระองค์ ขอทรงพิจารณาและ
ทอพระเนตรความอดสูของข้า
พระองค์

2 มรดกของพวกข้าพระองค์ได้
ไปตกอยู่กับพวกต่างประเทศ
บ้านเรือนของพวกข้าพระองค์
เป็นของคนต่างด้าว

3 พวกข้าพระองค์เป็นคนกำพร้า
และคนกำพร้าพ่อ และเหล่า
มารดาของข้าพระองค์ เป็น
ดังหญิงม่าย

4 นาก็ต้องซื้อเขาตี้ม ฟืนก็ต้อง
ซื้อเขาใช้

5 ผู้ข่มขืนได้ขี้คอพวกข้าพระองค์
ไว้ พวกข้าพระองค์ทำงานหนัก
และไม่มีเวลาพักเลย

6 พวกข้าพระองค์พนมมือให้คน
อียิปต์และคนอัสซีเรีย เพื่อจะ
ได้อาหารรับประทานอิมหนึ่ง

7 บรรพบุรุษของพวกข้าพระ
องค์ได้กระทำบาป และก็ตาย

หมดแล้ว พวกข้าพระองค์ต้อง
ถูกโทษเพราะความชั่วช้าของเขา
8 ทาสกลับปกครองพวกข้าพระ
องค์ ไม่มีผู้ใดช่วยข้าพระองค์ให้
พ้นมือของเขาได้

9 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อาหาร
มาโดยเอาชีวิตเข้าเสี่ยง เพราะ
ดาบแห่งถิ่นทุรกันดาร

10 ผิวหนังของพวกข้าพระองค์
ก็ร่อนปานเตาอบ เพราะความ
เดือดร้อนของทุกภิกขภัย

11 เขาทั้งหลายขึ้นใจพวกผู้
หญิงในกรุงศิโยน และข่มใจ
สาวพรหมจารีในหัวเมืองแห่ง
ยูดาห์

12 พวกเจ้านายต้องถูกผูกมือ
แขวน ไม่มีใครแสดงความนับ
ถือต่อหน้าพวกผู้ใหญ่

13 พวกคนหนุ่มถูกบังคับให้ไม่
แบ่ง และพวกเด็กต้องแบกฟืน
หนักล้นลูกคลุกคลาน

14 พวกผู้ใหญ่หายตัวไปจาก
ประตูเมือง พวกคนหนุ่มได้
หยุดตีตีตีตีเป่าแล้ว

15 ความปลาบปล้อมก็ประลาด
ไปจากใจของพวกข้าพระองค์
สิ้น การเดินรำของพวกข้าพระ
องค์กลายเป็นการรำไห้

16 มงกุฎได้ร่วงหล่นจากศีรษะ
ข้าพระองค์แล้ว วิบัติแก่พวก
ข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระ
องค์กระทำบาปไว้

(1) นทม 1:8 (2) พบญ 28:30 (3) อพย 22:24 (4) พบญ 28:48 (5) พคค 1:14
(6) ปฐก 24:2 (7) อพย 20:5 (8) ปฐก 9:25 (9) วนฉ 6:11 (10) โยบ 30:30
(11) พบญ 28:30 (12) พคค 2:10 (13) อพย 11:5 (14) พบญ 16:18 (15) ยก 4:9

บทเพลงคร่ำครวญ 5 หน้า 1640

17 เหตุนี้เองใจพวกข้าพระองค์
จึงอ่อนกำลัง เพราะการเหล่านี้
เองนัยน์ตาข้าพระองค์จึงมัวไป
18 เหตุด้วยภูเขาศิโยนซึ่งรกร้าง
ไป พวกสุนัขจึงจอกจึงมาเดิน
เพ่นพ่านอยู่บนนั้น
19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่
พระองค์ทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์
พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่
ทุกชั่วอายุ
20 เป็นไฉนพระองค์ทรงลืม
พวกข้าพระองค์เสียเป็นนิตย์

เป็นไฉนได้ทรงทอดทิ้งพวกข้า
พระองค์เสียนานดังนี้
21 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
ทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับสู่
พระองค์เถิด แล้วพวกข้าพระ
องค์จะกลับสู่พระองค์ ขอทรง
ฟื้นเดือนปีของข้าพระองค์ให้
เหมือนดังก่อน
22 เว้นเสียแต่พระองค์ทรงสลัด
ทิ้งพวกข้าพระองค์เสียแล้ว และ
พระองค์ทรงกริ้วพวกข้าพระ
องค์อย่างสิ้นพัน

(18) 1 พกษ 9:7-8; สดต 74:2-3; อสย 32:13-14; ยรม 9:11; 17:3; มคา 3:12
(19) พบญ 33:27; สดต 9:7; ฮบก 1:12 (20) สดต 13:1; อสย 64:9-12; ยรม 14:19
(21) 1 พกษ 18:37; สดต 80:3; ยรม 31:18 (22) สดต 44:9; ยรม 15:1; อสค 37:11